

คู่มือ

สำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว
ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

เกร็ดความรู้

สคบหប់អប់រំពលករមរទេសដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការក្នុងប្រទេសថៃ

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

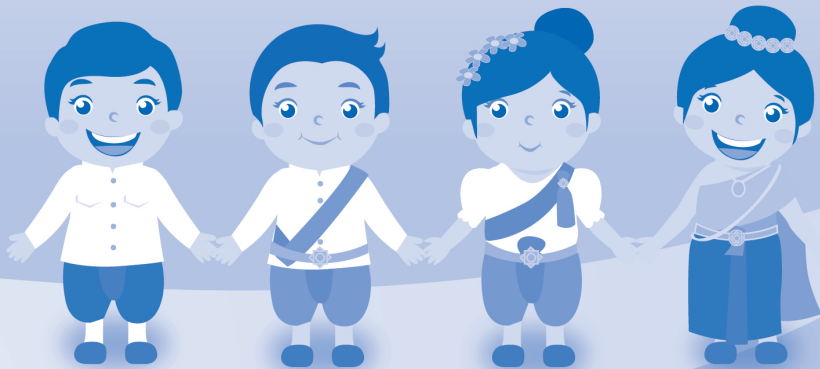
กรมการจัดหางาน

กรณีช่วยเหลือผู้ดูแลแรงงานต่างด้าว

นายคุณาสัยสุนทร

คู่มือ
สำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว
ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
กรมการจัดหางาน

สารบัญ

	หน้า
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	3
สัญญาจ้าง	7
สิทธิประโยชน์	11
วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย	13
กฎหมายและข้อห้าม	16
การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย	23

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ชื่อประเทศ	ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
พื้นที่	513,115 ตารางกิโลเมตร
เขตแดน	มีพรมแดนทางทิศตะวันออกติดประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดประเทศเมียนมา ทิศเหนือติดประเทศเมียนมาและประเทศลาว
ประชากร	ประมาณ 66 ล้านคน
ภาษาราชการ	ภาษาไทย
ธงชาติ	เป็นธงไตรรงค์มีสามสี สีแดงหมายถึงชาติ สีขาวหมายถึงศาสนา และสีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์
สกุลเงิน	บาท (THB)
การปกครอง	ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ศาสนา	ประชากรในประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท ร้อยละ 95 ศาสนาอิสลามร้อยละ 4 ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 1
วันหยุดและการทำงาน	หน่วยงานราชการทำงานวันจันทร์ – วันศุกร์ หยุดวันเสาร์และอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ หน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่จะหยุดวันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบริเวณที่เรียกว่า “คาบสมุทรมอินโดจีน” ซึ่งหมายถึงดินแดนที่เชื่อมระหว่างกลาง

ของสองแผ่นดินใหญ่ คือ อินเดียทางตะวันตกและจีนทางตะวันออก ประเทศไทยตั้งอยู่ริมทวีปโดยติดกับทะเลถึง 2 ด้าน คือ ด้านอ่าวไทยและด้านทะเลอันดามัน ส่วนรูปร่างของประเทศไทยมีลักษณะคล้ายภาพสามภาพด้วยกัน คือ รูปกระสวยตักน้ำ หรือรูปชวานโบราณ หรือรูปหัวช้าง มิงวงทอดลงไปในทะเลได้

ลักษณะภูมิอากาศ

อากาศประเทศไทยเป็นอากาศแบบเขตร้อน อากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายน-พฤษภาคม เป็นฤดูร้อน ช่วงกลางเดือนพฤษภาคม-เดือนตุลาคม เป็นฤดูฝน ส่วนในเดือนพฤศจิกายน-กลางเดือนมีนาคม อากาศแห้งและหนาว ยกเว้นภาคใต้ที่มีอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี จึงมีแค่สองฤดู คือ ฤดูร้อนกับฤดูฝน

สังคมและวัฒนธรรมของไทย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีโครงสร้างแบบหลวมๆ มีความหลากหลายในเรื่องชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืนจนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะ รักอิสระ ยึดมั่นในสถาบันศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบบอาวุโสและระบบอุปถัมภ์ ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอม และใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคมนาคมสะดวกสบาย และมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภค ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิตบางประการทั้งในเมืองและชนบท มีความเป็นมิตรกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะประชาคมอาเซียน

สังคมไทยยังคงรักษาสังคมแบบเครือญาติ เคารพผู้ที่รักและนับถือ รวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในสังคมชนบทที่ร่วมใจทำบุญ ตามเทศกาล เช่น การทำบุญวันสงกรานต์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษ ที่ล่วงลับไปแล้ว การนำของขวัญและน้ำอบไปรดน้ำขอพรจากบิดามารดา และญาติผู้ใหญ่

มารยาทไทย

1. คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าว คำว่า “สวัสดี”
2. คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกันแสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
3. เมื่อได้ยินเพลงชาติไทย ควรยืนตรงเพื่อแสดงถึงการให้เกียรติ และเคารพต่อสถาบันชาติ
4. เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมีในโรงมหรสพหรือ โรงภาพยนตร์ หรือสถานที่อื่นใดทุกคนควรยืนตรง เพื่อแสดงความเคารพ ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
5. ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน หรือศาสนสถาน เช่น อุโบสถ วิหาร เป็นต้น
6. เมื่อได้รับเชิญหรือไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรจะมีของฝากไป มอบให้เพื่อแสดงน้ำใจไมตรี และเจ้าของบ้านควรเตรียมของต้อนรับแขก ผู้มาเยือนด้วย
7. คนไทยเรียกกันด้วยชื่อจริง เมื่อสนิทและคุ้นเคยกันจะเรียก ชื่อเล่นพร้อมคำนำหน้าว่า “คุณ” เพื่อความสุภาพ
8. คนไทยนิยมรับประทานอาหารด้วยช้อนและส้อม
9. คนไทยจะให้ความเคารพนับถือ โดยให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสกว่า และบุคคลสำคัญ

10. เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน คนไทยให้เกียรติผู้อาวุโสกว่า รับประทานก่อน

สิ่งที่ไม่ควรทำ

1. ไม่ควรแสดงกิริยาลบหลู่ ดูหมิ่น สถาบันเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย

2. คนไทยถือว่าศีรษะเป็นสิ่งสูงสุด ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของ ข้ามศีรษะซึ่งถือว่าไม่สุภาพ

3. คนไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำ ไม่ควรใช้เท้าชี้ เจีย หรือเดินข้าม บุคคล หรือสิ่งของ เช่น อาหาร หนังสือ เป็นต้น

4. พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่คนไทยให้ความเคารพ ไม่ควรกระทำการใดๆ ที่แสดงถึงการลบหลู่ ดูหมิ่น เช่น การปีนป่าย หรือการนำไปวางในที่ที่ไม่เหมาะสม

5. ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมผู้ป่วย วันเกิด เป็นต้น

6. ไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะ หรือเขตศาสนสถาน

7. ไม่ควรแต่งกายไม่สุภาพ เช่น นุ่งสั้น หรือชุดเปิดไหล่ เมื่อเข้าไปศาสนสถาน หรือสถานที่สำคัญ

8. ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้ผู้อื่นอับอาย เสียหน้าในที่สาธารณะ หรือต่อหน้าสาธารณชน

9. ไม่ควรทักทายคนไทยโดยเฉพาะสุภาพสตรีด้วยการโอบกอด หรือจูบ

10. ไม่พูดคุยกู้หรือเคี้ยวอาหารเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร

สัญญาจ้าง

สัญญาจ้างงานเป็นเสมือนคู่มือในการปฏิบัติงาน ต้องอ่านให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ศึกษารายละเอียดและลักษณะการทำงานให้เข้าใจและปฏิบัติให้ถูกต้อง ดังนี้

1. สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงานและอัตราค่าจ้าง (ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ) และต้องระบุวันที่จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

2. ต้องระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนว่าเป็นสัญญาทำงาน 1 ปี หรือ 2 ปี พร้อมระบุสถานที่ทำงาน

3. ชั่วโมงการทำงานปกติไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน ถ้าเกินจากชั่วโมงทำงานปกติต้องได้รับค่าล่วงเวลา และใน 1 สัปดาห์ทำงาน 6 วัน

4. นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์โดยได้รับค่าจ้างสัปดาห์ละ 1 วัน และวันหยุดประเพณีไทยโดยได้รับค่าจ้างปีละ 13 วัน และเมื่อลูกจ้างทำงานครบหนึ่งปี นายจ้างตกลงจัดให้ลูกจ้างหยุดพักผ่อนประจำปี โดยได้รับค่าจ้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน

5. ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานปกติ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้ลูกจ้างในอัตรา 1.5 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดนายจ้างต้องจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างในอัตรา 2 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง

6. นายจ้างตกลงจัดอาหารให้ลูกจ้างทุกวันทำงาน วันละ 3 มื้อ โดยค่าใช้จ่ายให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

7. นายจ้างตกลงจะจัดที่พักอาศัยที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะให้แก่ลูกจ้าง โดยค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

8. นายจ้างตกลงจัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตลอดระยะเวลาของสัญญาตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ กำหนด

9. นายจ้างจะจ่ายค่าเดินทางของลูกจ้างถึงประเทศไทย รวมทั้งจัดพาหนะรับส่งลูกจ้างจนถึงที่พักและจ่ายค่าโดยสารกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในกรณีทำงานครบสัญญา ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดของลูกจ้างหรือลูกจ้างเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา

10. ลูกจ้างต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของบริษัทนายจ้าง ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขกฎหมาย และให้ความเคารพต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทย/ลูกจ้างต้องทำงานให้กับนายจ้างเท่านั้นไม่ไปทำงานให้กับบุคคลอื่น/ลูกจ้างต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะข่มขู่ประทุษร้ายหรือรวมตัวกระทำการในสิ่งผิดกฎหมาย

11. กรณีนายจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญานายจ้างต้องบอกกล่าวให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน หรือจ่ายเงินค่าจ้าง 1 เดือน แทนการบอกเลิกสัญญา หรือให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงานไทย รวมทั้งนายจ้างต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศให้แก่ลูกจ้างด้วย/กรณีลูกจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญาลูกจ้างต้องบอกกล่าวให้นายจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน และต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศด้วยตนเอง

12. นายจ้างจะต้องอพยพลูกจ้างไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ เช่น ภัยธรรมชาติ การจลาจล การสู้รบ หรือการสงคราม และถ้าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้ทำงานต่อไป นายจ้างต้องส่งลูกจ้างกลับประเทศโดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด/เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

กรณีทำงานในเรือประมงทะเล ต้องใช้สัญญาจ้างในงานประมงทะเล มีรายละเอียด ดังนี้

1. สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงาน/วันเริ่มทำงาน/กรณีสัญญาจ้าง มีกำหนดระยะเวลาให้ระบุวันสิ้นสุดสัญญาด้วย
2. นายจ้างจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ลูกจ้างดังนี้
  - 2.1 ค่าจ้างจ่ายให้วันละ/เดือนละ ไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ให้กำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และวิธีการจ่าย)
  - 2.2 ส่วนแบ่งตามมูลค่าของสัตว์น้ำที่จับได้ให้เป็นไปตามที่ตกลง (ระบุจำนวนเงินหรือเปอร์เซ็นต์ที่แบ่งจ่ายโดยกำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และวิธีการจ่าย)
  - 2.3 เงินอื่นๆ (ถ้ามี) ให้เป็นไปตามที่ตกลง (ให้กำหนดรายละเอียด เงื่อนไข และวิธีการจ่าย)
3. นายจ้างต้องจัดเวลาพักให้ลูกจ้างมีเวลาพักไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน
4. นายจ้างเป็นผู้จัดสวัสดิการ ดังนี้
  - 4.1 จัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ ห้องส้วม เวชภัณฑ์ และยาเพื่อใช้ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลาการใช้ชีวิตบนเรือ
  - 4.2 สวัสดิการอื่นๆ ถ้ามีให้ระบุ
5. นายจ้างมีหน้าที่จัดเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงานบนเรือซึ่งมีมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ดังกล่าวก่อนการทำงาน
6. ลูกจ้างต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ลุล่วงไปโดยถูกต้อง และสุจริต ไม่จงใจขัดคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมาย หรือละทิ้งหน้าที่ หรือกระทำการอื่นใดให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

7. ลูกจ้างมีสิทธิติดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ/ศูนย์ประสานแรงงาน
ประมง/ครอบครัว

8. เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ ให้นายจ้างและลูกจ้าง
ปฏิบัติตามกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. 2557
เว้นแต่กรณีที่นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ก็ให้เป็นไปตามนั้น

สิทธิประโยชน์

ประกันสังคม

แรงงานต่างด้าวซึ่งเป็นผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิด้านการรักษาพยาบาลตามบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลหรือเครือข่ายของสถานพยาบาลนั้น โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยต้องขึ้นทะเบียนและจ่ายเงินสมทบเข้าสู่ระบบประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ดังนี้

1. กองทุนประกันสังคม แรงงานต่างด้าวต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมและจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมในอัตรา 5% ของค่าจ้าง นายจ้างจ่ายสมทบ 5% รัฐบาล 2.75% ได้รับสิทธิประโยชน์ 7 กรณี คือ กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย ทุพพลภาพ ตาย ซึ่งไม่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน

2. กองทุนเงินทดแทน นายจ้างของแรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่ายสมทบฝ่ายเดียวในอัตรา 0.2 - 1% ของค่าจ้างตามความเสี่ยงของประเภทกิจการ โดยได้รับสิทธิประโยชน์ในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ สูญหายหรือตายเนื่องจากการทำงาน

กลุ่มแรงงานต่างด้าวนำเข้าตาม MOU ที่ทำงานในประเภทงานรับใช้ในบ้าน เกษตร ปศุสัตว์ ประมง ค้าขายที่มีใช้ธุรกิจ ไม่ต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคม แต่สามารถเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข โดยการซื้อประกันสุขภาพ 1,600 บาทต่อปี

สิทธิประกันสุขภาพ

สิทธิการรักษาพยาบาลตามระบบประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข แรงงานต่างด้าวต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพและทำประกันสุขภาพกับสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ซึ่งต้องชำระค่าตรวจสุขภาพ 500 บาท และค่าประกันสุขภาพ 1,600 บาท ต่อปี จึงจะได้เข้าสู่ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าเช่นเดียวกับคนไทย การขอรับบริการตามโครงการประกันสุขภาพนั้น สามารถเลือกสถานพยาบาลที่ต้องการเข้ารับการรักษายาบาล แรงงานต่างด้าวสามารถใช้สิทธิเข้ารับการรักษายาบาลได้ ณ สถานพยาบาลที่แจ้งไว้ในครั้งแรก

วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย

ข้อพึงปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1. ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน ยกเว้นบริเวณที่อนุญาตให้สูบได้
2. ห้ามบ้วนน้ำลายลงบนพื้น หรือในบริเวณที่ทำงาน
3. ทิ้งขยะมูลฝอยในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น
4. แต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน
5. ตรวจสอบสภาพของเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ใช้งานว่าอยู่ในสภาพพร้อม
6. ไม่ใช้เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ เมื่อยังไม่ได้รับคำแนะนำวิธีการใช้
7. สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุกครั้ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่อาจเกิดอันตราย
8. ไม่เล่น หรือหยอกล้อกันในขณะที่ปฏิบัติงาน
9. ถ้าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งานชำรุดขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
10. ถ้าเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
11. เมื่อเลิกปฏิบัติงานต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งาน ตลอดจนพื้นที่ทำงาน
12. ห้ามนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดๆ ออกนอกบริเวณพื้นที่ทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต
13. ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในสถานที่ทำงานอย่างเคร่งครัด

การป้องกันอุบัติเหตุ

1. การทำงานบนที่สูงต้องสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิตขณะปฏิบัติงาน

2. ไฟฟ้าช็อต อันตรายที่ป้องกันได้โดย

- ไม่ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่บกพร่อง
- ไม่ใช้สายไฟเปลือยต่อปลั๊กไฟ
- ไม่ใช้สายไฟฝุ่กร่อน หลุดลู่เยือก เปื้อนน้ำมันหรือเสื่อมสภาพ
- เรียนรู้เกี่ยวกับอันตรายของไฟฟ้า
- ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าขณะตัวเปียก

3. การยกเคลื่อนย้ายของอย่างปลอดภัยและไม่ปวดหลัง ต้องปฏิบัติให้ถูกวิธี ถ้ายกไม่ไหวให้ใช้รถเข็นช่วย ถ้ายกคนเดียวไม่ไหว ให้เรียกเพื่อนมาช่วยยก เท่านั้นก็สามารถป้องกันอาการบาดเจ็บกระดูกสันหลังจากการยกของหนักๆ ได้แล้ว

4. เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเพลิงไหม้และวิธีใช้ถังดับเพลิง

5. เรียนรู้เครื่องหมายความปลอดภัย

โปรดหลีกเลี่ยงและระมัดระวัง

1. การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมกับงาน

2. การเข้าไปในสถานที่อันตราย เช่น บริเวณเครื่องจักรกำลังทำงาน การยืนใต้ของที่แขวนอยู่สูง การเดินในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย

3. การตรวจเช็คอุปกรณ์ การทำความสะอาด การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักรในขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานอยู่หรือกำลังยกลอยหรือกำลังร้อนอยู่

4. การเดินเครื่องจักรทันทีโดยไม่มีการให้สัญญาณเตือนแก่ผู้อื่น
ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หรือไม่ได้ตรวจเช็คความปลอดภัยก่อนเดินเครื่อง

5. การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือใช้
ไม่เหมาะสม หรือใช้ไม่ถูกต้อง หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่ปลอดภัย

จงเชื่อมั่นว่า “อุบัติเหตุจะเป็นศูนย์ได้ถ้าทุกคนมีความ
ระมัดระวังในการปฏิบัติงานของตน

สุขอนามัยพื้นฐาน

ได้แก่การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เพื่อการมีสุขภาพกาย ที่แข็งแรง
และสุขภาพจิตที่ดี แนะนำโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริม
สุขภาพ มีดังนี้

1. กินอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบห้าหมู่
2. ออกกำลังกายครั้งละ 30 นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง
อย่างสม่ำเสมอ
3. รู้จักควบคุมอารมณ์อย่างเหมาะสม
4. สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งในบ้านและในชุมชน
5. หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคต่างๆ
6. งดอบายมุข บุหรี่ สุรา ยาเสพติด การพนัน และสำส่อนทางเพศ

กฎหมายและข้อห้าม

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

นายจ้างต้องปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้

เวลาทำงานปกติ

งานทุกประเภท ไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน

งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน

การทำงานล่วงเวลา

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง แต่ถ้าเป็นงานซึ่งต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น

การทำงานในวันหยุด

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง เว้นแต่งานที่ต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน และงานฉุกเฉิน หรือกิจการโรงแรม สถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม หรือสถานพยาบาล นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น

เวลาพัก

ไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 5 ชั่วโมงติดต่อกัน

สำหรับลูกจ้างเด็ก หลังจากทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมงติดต่อกัน

วันหยุด

วันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์

วันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่า 13 วัน/ปี โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ

ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน/ปี

วันลา

ลาป่วย ได้เท่าที่ป่วยจริง ได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 30 วัน/ปี

ลากิจ ได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับการทำงาน

วันลาเพื่อคลอดบุตร ลูกจ้างหญิงมีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่งไม่เกิน 90 วัน นับรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วยโดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน 45 วัน

ค่าจ้าง

จ่ายไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง และไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ค่าล่วงเวลาในวันทำงาน

จ่ายไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง

ค่าชดเชย

นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างเมื่อเลิกจ้างลูกจ้างโดยไม่มี ความผิดในอัตราตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง

(2) จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

(3) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(4) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และนายจ้างได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว ทั้งนี้หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงนายจ้างไม่จำเป็นต้องตักเตือน

(5) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุผลอันควร

(6) ได้รับความจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. 2557

ในกิจการประมงทะเลที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไป นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. ห้ามหักค่าจ้างลูกจ้าง ยกเว้นเป็นการหักตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

2. ห้ามเรียกรับหรือรับหลักประกันจากลูกจ้าง เว้นแต่เป็นงานตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกรับหรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง พ.ศ. 2551

3. ห้ามรับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงาน

4. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ
5. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระหว่างการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน
6. ต้องจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ
7. ต้องนำตัวลูกจ้างไปรายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้าง
8. กรณีที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปนายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้าง เอกสารการจ่ายค่าจ้าง ค่าทำงานในวันหยุดเป็นภาษาไทยเก็บไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ
9. ต้องจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง เงินส่วนแบ่งให้จ่ายตามที่ตกลงกันแต่ไม่เกิน 3 เดือนครั้ง หากผิติดนัดการจ่ายให้จ่ายดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ในกรณีตั้งใจให้จ่ายเงินเพิ่ม ร้อยละ 15 ทุก 7 วัน
10. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถ้าให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดให้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 1 เท่า
11. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริงโดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่ง ไม่เกิน 30 วัน
12. ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าจ้างขั้นต่ำกรณีที่ถูกจ้างไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศเพราะทำงานให้นายจ้าง
13. ต้องดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่รับลูกจ้างเข้าทำงานในกรณีเรืออับปาง ลูกจ้างประสบอันตราย บาดเจ็บหรือเสียชีวิต หากหน่วยงานราชการเป็นผู้ส่งตัวลูกจ้างกลับให้มีสิทธิไล่เบี้ยเงินที่ได้จ่ายไปคืนจากนายจ้าง

14. ให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพอนามัย สภาพความเป็นอยู่ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือ ก่อนทำงาน

คำแนะนำขณะทำงานในประเทศไทย

- ห้ามทำผิดกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายพื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมาย อาญาและยาเสพติด ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด ห้ามครอบครองอาวุธปืน ห้ามขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่หรือขับในขณะเมาสุรา เป็นต้น

- ห้ามดื่มสุราและของมึนเมา ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการ ทะเลาะวิวาทและอาชญากรรม

- ต้องเคารพและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมและเรียนรู้มารยาท ไทย

- ต้องพกใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวและพร้อมแสดงเมื่อเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบ

- มีมารยาทในการใช้บริการสาธารณะ เช่น ไม่แย่งขึ้นลงรถโดยสาร ไม่สูบบุหรี่ในที่ห้าม

- เคารพและเชื่อฟังนายจ้างตลอดจนหัวหน้างาน

- รู้จักรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง และบำรุงรักษาสุขภาพจิต ให้สมบูรณ์อยู่เสมอ

- รู้ทักษะและหน้าที่เพื่อที่จะทำงานกับนายจ้างตามสัญญาจ้าง

- มีความประพฤติดี สุภาพกับทุกคน

- มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ทั้งกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงาน

- ต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทันทีที่ประสบปัญหาหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากนายจ้าง

- ไม่ปลอมเอกสารราชการทุกชนิด
- หากจะลาออกจากงานต้องแจ้งให้นายจ้างทราบล่วงหน้า
- ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงานชาติเดียวกันหรือคนต่างชาติ หรือกับนายจ้าง
- รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ปฏิบัติงานด้วยความอดสาหัส และซื่อสัตย์
- เคารพกฎจราจร และป้ายเตือนต่างๆ
- ช่วยเหลือและเป็นมิตรกับนายจ้าง เพื่อนร่วมงาน และคนในท้องถิ่น
- อย่าหลงเชื่อผู้ที่แอบอ้างว่าสามารถช่วยเหลือให้ท่านอยู่หรือทำงานในประเทศไทยหรือดำเนินการเรื่องเอกสาร เช่น พาสปอร์ต วีซ่า เพราะท่านอาจถูกหลอกลวงให้เสียสิทธิที่ถูกต้องและเสียค่าใช้จ่ายฟรี ขอให้ติดต่อกับหน่วยงานของทางราชการเท่านั้น

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551

1. คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งมีใบอนุญาตทำงานกับตนเพื่อทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ณ ที่ตั้งหรือสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทและถ้าคนต่างด้าวนั้นไม่มีใบอนุญาต ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน

3. คนต่างด้าวต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัว หรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงาน หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

4. ไม่เปลี่ยนนายจ้างโดยไม่ได้รับอนุญาต คนต่างด้าวต้องทำงานกับนายจ้างที่ระบุในสัญญาและขอใบอนุญาตทำงานเท่านั้น ไม่สามารถเปลี่ยนนายจ้างได้ ยกเว้นภายใต้เงื่อนไข 4 กรณี คือ นายจ้างตาย นายจ้างล้มละลาย นายจ้างทำร้ายร่างกายลูกจ้าง และนายจ้างไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างแรงงาน หรือกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย

1. สถานเอกอัครราชทูตราชอาณาจักรกัมพูชาประจำประเทศไทย
เลขที่ 518/4 ถนนประชาอุทิศ แขวงวังทองหลาง
เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0-2957-5851, 0-2957-5852 โทรสาร 0-2957-5850
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย Hot line 191
3. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ Hot line 1669
(เจ็บป่วยฉุกเฉินบริการฟรี 24 ชั่วโมง)
4. กรมการจัดหางาน www.doe.go.th หรือ Hot line 1694 หรือ
สำนักงานจัดหางานจังหวัดทุกจังหวัด
5. หากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการจ้างงานลูกจ้างสามารถร้องเรียนได้
ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน www.labour.go.th หรือ
Hot line 1546 หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
ทุกจังหวัด
6. หากถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ติดต่อ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนแห่งชาติ โทรศัพท์ 0-2141-3800, 0-2141-3900
หรือ Hot line 1377 หรือ www.nhrc.co.th
7. สงสัยหรือพบเห็นการค้ามนุษย์ แจ้งได้ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์ในจังหวัดนั้นๆ หรือศูนย์ประชาบดี
Hot line 1300
8. รับแจ้งปัญหาแรงงานต่างด้าว www.doe.go.th/helpme

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
2. สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
3. สำนักงานจัดหางานจังหวัดสกลนคร กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน

ៀវកៅណែនាំ សម្រាប់អប់រំពលករបរទេសដែលត្រូវបានអនុ ញ្ញាតឱ្យធ្វើការក្នុងប្រទេសថៃ

ការិយាល័យគ្រប់គ្រងពលករបរទេស
នាយកដ្ឋានស្វែងរកការងារ

មាតិកា

	ទំព័រ
ចំនេះដឹងទូទៅអំពីប្រទេសថៃ	26
កិច្ចសន្យាការងារ	30
សិទ្ធិប្រយោជន៍	33
វិន័យ សន្តិសុខ និងអនាម័យ	34
ច្បាប់និងបម្រាម	37
ការសុំជំនួយនៅក្នុងប្រទេសថៃ	43

ចំនេះដឹងទូទៅអំពីប្រទេសថៃ

៖ប្រទេស	ព្រះរាជាណាចក្រថៃ (Kingdom of Thailand)
រាជធានី	បាងកក (Bangkok)
ក្រឡាផ្ទៃ	៥១៣ ១១៥ គីឡូម៉ែត្រក្រឡា
ព្រំដែន	មានព្រំដែនទិសខាងកើតជាប់និងប្រទេសឡាវនិងប្រទេសកម្ពុជា ខាងត្បូងជាប់ប្រទេសម៉ាលេស៊ី ខាងលិចជាប់ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា ខាងជើងជាប់ប្រទេសឡាវ
ចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ	ប្រហាក់ប្រហែល ៦៦ លាននាក់
ភាសាផ្លូវការ	ភាសាថៃ
រូបិយប័ណ្ណ	បាត (THB)
ទង់ជាតិ	ជាទង់ត្រីពណ៌មានបីពណ៌ ពណ៌ក្រហមតំណាងជាតិ ពណ៌សតំណាងសាសនា ពណ៌ ខៀវតំណាងព្រះមហាក្សត្រ
ការគ្រប់គ្រងប្រទេស	គ្រប់គ្រងដោយរបបប្រជាធិបតេយ្យដោយមានព្រះមហាក្សត្រជា ប្រមុខ
សាសនា	ប្រជាពលរដ្ឋថៃកាន់សាសនាព្រះពុទ្ធនិកាយថេរវាទចំនួន ៩៥ ភាគរយ សាសនាអ៊ីស្លាមចំនួន ៤ ភាគរយ សាសនាគ្រិស្តនិងជំនឿផ្សេងៗចំនួន ១ ភាគរយ
ថ្ងៃឈប់សម្រាកនិងការងារ	រាជរដ្ឋាភិបាលធ្វើការពីថ្ងៃចន្ទដល់ថ្ងៃសុក្រ ឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅនិងថ្ងៃអាទិត្យនិងថ្ងៃបុណ្យជាតិ វិស័យឯកជនភាគច្រើនឈប់សម្រាកថ្ងៃអាទិត្យនិងថ្ងៃបុណ្យជាតិ
ភូមិសាស្ត្រប្រទេស	ប្រទេសថៃស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ដែលចន្លោះសមុទ្រចិននិងឥណ្ឌា ខាដែលហៅថា ឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិន។ ជាតំបន់អាចឆ្លងកាត់បានរវាងប្រទេសធំទាំងពីរគឺ ឥណ្ឌានៅភាគខាងលិចនិងចិននៅភាគកើត។ ប្រទេសថៃស្ថិតនៅតែមនៃឧបទ្វីបដែល

ជាប់និងសមុទ្រទាំងពីរផ្នែកគឺ ផ្នែកខាងឈូងសមុទ្រថៃ និងសមុទ្រអង់ដាម៉ាន់។ ប្រទេសថៃមានរូបស្រដៀងទៅនិងរូបភាពចំនួន ៣ គឺ រូបកាដូសទឹក ឬពូថៅបុរាណ ឬរូបកុបាលដំរីដែលមានប្រមោយបាញ់ចុះមកក្រោម។

អាកាសធាតុ

ប្រទេសថៃជាមានអាកាសធាតុក្តៅហើយសើម។ រដូវក្តៅមានធាតុអាកាសក្តៅបំផុតស្ថិតនៅខែមេសានិងឧសភា ហើយមានរដូវភ្លៀងចាប់ពីខែឧសភាដល់ខែតុលា។ នៅខែវិច្ឆិការដល់ពាក់កណ្តាលខែមិនាអាកាសធាតុត្រជាក់ និងស្ងួត។ លើកលែងតែខេត្តភាគខាងត្បូងថៃដែលក្តៅហើយសើមពេញម្ខាងព្រោះមានតែ ២រដូវតែប៉ុណ្ណោះគឺរដូវក្តៅនិងរដូវភ្លៀង។

សង្គមនិងវប្បធម៌របស់ថៃ

សង្គមថៃជាសង្គមពហុវប្បធម៌ដែលមានភាពធ្ងន់លុងនិងចម្រុះគ្នាដោយជនជាតិជាតិសាសន៍ សាសនា និងវប្បធម៌ ប៉ុន្តែអាចបន្សំចូលគ្នាបានយ៉ាងសុខសាន្តរហូតក្លាយជាសង្គមដែលមានអត្តសញ្ញាណ ស្រលាញ់សេរីភាព ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវស្ថាប័នសាសនាព្រះមហាក្សត្រ មានទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណីដ៏ល្អផ្សេង មានអត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួន ដោយគោរពដឹងគុណនិងឱ្យតម្លៃចាស់ទុំរាមច្បង មិននិយមអំពើហិង្សា ចូលចិត្តការសម្របសម្រួលនិងរស់នៅប្រកបដោយភាពសាមញ្ញ។ប្រទេសថៃបច្ចុប្បន្នបានទទួលឥទ្ធិពលនៃការផ្លាស់ប្តូររបស់សម័យសកលភារូបនីយកម្មដោយសារបច្ចេកវិទ្យាមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងលឿនអត់ឈប់។ ប្រព័ន្ធគមនាគមនាភាពងាយស្រួល មានការផ្លាស់ប្តូរគំនិតបែបបុរាណ ដែលធ្វើឱ្យមរិធីនៃការរស់នៅខ្លះមានការផ្លាស់ប្តូរទាំងនៅទីក្រុង និងជនបទ ហើយថែមទាំងមានភាពរួសរាយជាមួយជនបរទេសជាពិសេសប្រទេសជិតខាងក្នុងតំបន់អាស៊ាន។

សង្គមថៃនៅតែរក្សាសង្គមបែបលក្ខណៈបងប្អូន គោរពមនុស្សដែលស្រលាញ់ហើយរស់នៅរួមគ្នាជាក្រុមយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល។ ជាពិសេសសង្គមនៅជនបទដែលរួមគ្នាធ្វើពិធីបុណ្យផ្សេងៗដូចជា ការធ្វើបុណ្យនៅថ្ងៃចូលឆ្នាំថ្មីដើម្បីឧទិសកុសលទៅឱ្យបុព្វការីជនដែលបានលាចាកទៅកាន់លោកខាងមុខ ដោយមានការនាំរបស់ផ្លែនិងទឹកអប់ទៅស្រោចទឹកស្រពទានពរពីមាតាបិតានិងញាតិមិត្តចាស់ទុំ។

មាយាទរបស់ជនជាតិថៃ

១. ជនជាតិថៃចូលចិត្តហៅស្ត្រីនិងសម្តែងសេចក្តីគោរពដោយការលើកដៃសំពះ ហើយនិយាយថា “សាវ៉ាត់ឌី”។

២. ជនជាតិថៃតែងតែបញ្ចេញស្នាមញញឹមឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដើម្បីបង្ហាញមេត្រីភាពទោះជាមិនដែលស្គាល់គ្នាក៏ដោយ។

៣. ពេលដែលបានលឺភ្លេងជាតិថៃ គួរឈរត្រង់ដើម្បីសម្តែងសេចក្តីគោរពដល់ស្ថាប័នជាតិ។

៤. ពេលដែលបានលឺភ្លេងរបស់ស្ថាប័នព្រះមហាក្សត្រនៃរោងមហោស្រពឬរោងកូនឬកន្លែងផ្សេងៗគ្រប់គ្នាគួរឈរត្រង់ដើម្បីសម្តែងសេចក្តីគោរពដល់ស្ថាប័នព្រះមហាក្សត្រ។

៥. គួរតែដោះស្រពកែដឹងពលេចូលផ្ទះ សាលាសំណាក់ ដូចជា រត្តវិហារ ឬទិសក្តារៈផ្សេងៗជាដើម។

៦. ពេលដែលបានទទួលការអញ្ជើញឬទៅកំសាន្តអ្នកដទៃ គួរតែមានរបស់មកផ្ញើជូនដើម្បីសម្តែងទឹកចិត្តមេត្រីដល់ម្ចាស់ផ្ទះ ហើយម្ចាស់ផ្ទះគួរមានរបស់ទទួលភ្ញៀវផងដែរ។

៧. ជនជាតិថៃហៅគ្នាតាមឈ្មោះពិត តែពេលដែលស្និតស្នាលឬស្គាល់គ្នាល្អ តែងតែហៅឈ្មោះលេងដោយមានពាក្យនាំមុខថា “ខុន” ដែលជាពាក្យសុភាព។

៨. ជានជាតិថៃនិយមទទួលទានអាហារដោយប្រើសមនិងស្លាបព្រា។

៩. ជានជាតិថៃតែងតែផ្តល់សេចក្តីគោរព ដោយឱ្យតម្លៃដល់រាមច្បង ចាស់ទុំ និងមនុស្សសំខាន់។

១០. លេដលៃទទួនអាហាររួមគុ នាជនជាតិ ថៃឱ្យ យតមុ លរៃមចុ បង មនុសុសចាស់ទទួលទានមុន។

អ្វីដែលមិនគួរធ្វើ

១. មិនគួរសម្តែងអាកប្បកិរិយាមីលងាយ មើលថោក ស្ថាប័នផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងជាតិ សាសនា និងព្រះមហាក្សត្រ។

២. ជនជាតិថៃប្រកាន់ថាក្បាលជារបស់ខ្ពស់ហើយសំខាន់ ដែលមិនគួរចាប់ឬហ៊ុចរបស់រមួងពីលើដែលជាអំពើមិនសុភាព។

៣. ជនជាតិចំប្រកាន់ថាជើងជារបស់ទាប ដែលមិនគួរប្រើទៅចង្កុល គៀ ឬដើរឆ្លងកាត់បុគ្គលឬរបស់របរដូចជា អាហារ សៀវភៅជាដើម។

៤. ព្រះពុទ្ធរូបគឺអ្វីដែលជនជាតិចំគោរព ដែលមិនគួរធ្វើអ្វីបង្ហាញពីការមើល ងាយ មើលថោកដូចជា ការឡើងពីលើ ឬការនាំទៅដាក់ក្នុងកន្លែងមិនសាកសម។

៥. មិនគួរតែងខ្លួនជាមួយគុតខ្មៅនៅក្នុងពិធីមង្គលផ្សេងៗដូចជា ពិធីរៀបការ ទៅសួរសុខទុក្ខអ្នកជម្ងឺ ពិធីថ្ងៃកំនើតជាដើម។

៦. មិនគួរសម្មុជងៃកុដីសុរលាញ់ ដោយការអាប បីបនាទីសាធារណៈ ឬកន្លែងធ្វើពិធីសាសនា។

៧. មិនគួរតែងខ្លួនមិនសុភាព ដូចជា ស្លៀកខ្លី ឬអាវមិនបញ្ចេញស្នាពេលដែល លចូលទៅកន្លែងធ្វើពិធីសាសនា ឬកន្លែងសំខាន់ផ្សេងៗ។

៨. មិនគួរធ្វើអ្វីដែលនាំឱ្យអ្នកដទៃអាបអោយ ប៉ះពាល់មុខមាត់នៅទីសា ធារណៈ ឬនៅមុខសាធារណៈជន

៩. មិនគួរហៅស្តីជនជាតិចំដែលជាស្ត្រីដោយការអាបបើប

១០. មិននិយាយឬទំពាចំនីបញ្ចេញសម្លេងខ្លាំងនៅពេលទទួលទានអាហារ

កិច្ចសន្យាការងារ

កិច្ចសន្យាការងារគឺជាសៀវភៅណែនាំក្នុងការប្រតិបត្តិការងារ ដែលត្រូវតែអានឱ្យបានយល់ហើយធ្វើតាមយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន។ សិក្សាលំអិតនិងលក្ខណៈការធ្វើការដើម្បីឱ្យបានយល់និងប្រតិបត្តិឱ្យបានយ៉ាងល្អដូចតទៅនេះ៖

១. កិច្ចសន្យាត្រូវមានបញ្ជាក់តំនែងការងារនិងអត្រាប្រាក់ឈ្នួល (ដែលមិនតិចជាងថ្លៃប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា) ហើយត្រូវបញ្ជាក់ថ្ងៃដែលចាយថ្លៃឈ្នួលដែលមិនតិចជាងមួយខែម្តង។

២. ត្រូវបញ្ជាក់រយៈពេលការជួលឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាកិច្ចសន្យាការងារ ១ឆ្នាំ ឬ ២ឆ្នាំព្រមទាំងទឹកនៃឆ្នាំធ្វើការ។

៣. ចំនួនម៉ោងការធ្វើការធម្មតាមិនលើសពី ៨ ម៉ោងក្នុង១ថ្ងៃ។ កាងារដែលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពនិងសុវត្ថិភាពមិនលើសពី ៧ម៉ោងក្នុង ១ថ្ងៃ ប្រសិនបើកើតចេញពីចំនួនម៉ោងធ្វើការធម្មតាត្រូវបានទទួលថ្លៃថែមម៉ោង ហើយ ១ សប្តាហ៍ធ្វើការ ៦ ថ្ងៃ។

៤. អ្នកជួលត្រូវឱ្យកូនឈ្នួលឈប់ប្រចាំសប្តាហ៍ដោយបានទទួលប្រាក់ឈ្នួល ១សប្តាហ៍ ១ ថ្ងៃ និងថ្ងៃឈប់របស់ប្រពៃណីថែដោយបានទទួលប្រាក់ឈ្នួល ១ ឆ្នាំ ១៣ ថ្ងៃ។ ពេលកូនឈ្នួលបានធ្វើការគ្រប់ ១ ឆ្នាំ។ អ្នកជួលយល់ព្រមរៀបចំឱ្យកូនឈ្នួលឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាង ៦ ថ្ងៃធ្វើការ។

៥. បើអ្នកជួលឱ្យកូនឈ្នួលធ្វើការលើសពេលវេលាធម្មតា អ្នកជួលត្រូវចាយប្រាក់ថែមម៉ោងឱ្យកូនឈ្នួលក្នុងអត្រា ១,៥ ដង របស់ថ្លៃឈ្នួលធម្មតាក្នុង ១ ម៉ោង។ បើសិនអ្នកជួលឱ្យកូនឈ្នួលធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក អ្នកជួលត្រូវបង់ថ្លៃធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់ឱ្យកូនឈ្នួលក្នុងអត្រា ២ ដងរបស់ថ្លៃឈ្នួលធម្មតាក្នុង ១ ម៉ោង។

៦. អ្នកជួលយល់ព្រមរៀបចំម្ហូបអាហារឱ្យកូនឈ្នួលគ្រប់ថ្ងៃធ្វើការ ១ថ្ងៃ ៣ដង ដែលមានការយល់ព្រមគ្នាចំពោះថ្លៃម្ហូបរវាងអ្នកជួលនិងកូនឈ្នួល។

៧. អ្នកជួលយល់ព្រមរៀបចំកន្លែងស្នាក់នៅដែលត្រឹមត្រូវនិងសុវត្ថិភាពដល់កូនឈ្នួលដែលមានការយល់ព្រមគ្នាចំពោះថ្លៃស្នាក់នៅរវាងអ្នកជួលនិងកូនឈ្នួល។

៨. អ្នកជួលយល់ព្រមរៀបចំឱ្យមានការរក្សាព្យាបាលដល់កូនឈ្នួលរហូតដល់អស់ពេលតាមកិច្ចសន្យាកំណត់ ដែលមានក្នុងច្បាប់។

៩. អ្នកជួលនឹងចេញសោហ៊ុយធ្វើដំនើរបស់កូនឈ្នួលរហូតដល់ប្រទេសថៃ រួមទាំងរៀបចំឃានជំនិះឱ្យកូនឈ្នួលរហូតដល់កន្លែងស្នាក់នៅ ហើយនិងបង់សោហ៊ុយត្រលប់ទៅស្រុកកំនើតវិញក្នុងករណីធ្វើការគ្រប់តាមកិច្ចសន្យា។ លើកលែងតែករណីមានកំហុសរបស់កូនឈ្នួលឬកូនឈ្នួលឈប់ធ្វើការ។

១០. កូនឈ្នួលត្រូវស្តាប់បង្គាប់និងប្រតិបត្តតាមច្បាប់របៀបវិធីរបស់ក្រុមហ៊ុន។ អ្នកជួលដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមលក្ខខណ្ឌរបស់ច្បាប់ កូនឈ្នួលត្រូវគោរពទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី/កូនឈ្នួលត្រូវធ្វើការជាមួយអ្នកជួលតែម្នាក់/ កូនឈ្នួលមិនត្រូវរួមគ្នាដើម្បីធ្វើបាតុកម្មឬរួមគ្នាធ្វើអ្វីដែលខុសច្បាប់។

១១. ករណីអ្នកជួលមានបំណងផ្តាច់កិច្ចសន្យាអ្នកជួលត្រូវប្រាប់បញ្ជាក់ឱ្យកូនឈ្នួលបានដឹងជាមុនរយៈពេល ១ខែ ឬចាយថ្លៃឈ្នួល ១ខែ ជំនួសការផ្តាច់កិច្ចសន្យាឬឱ្យដំនើរការទៅតាមច្បាប់ការងារថៃ។ អ្នកជួលត្រូវចាយថ្លៃធ្វើដំនើរឱ្យកូនឈ្នួលដើម្បីត្រលប់ទៅស្រុកកំនើតវិញ /ករណីកូនឈ្នួលមានបំណងឈប់ពីការងារកូនឈ្នួលត្រូវប្រាប់បញ្ជាក់ឱ្យអ្នកជួលបានដឹងជាមុនរយៈពេល ១ខែ ហើយត្រូវចាយថ្លៃធ្វើដំនើរត្រលប់ទៅស្រុកកំនើតវិញដោយខ្លួនឯង។

១២. អ្នកជួលត្រូវជម្លាសកូនឈ្នួលទៅកន្លែងដែលសុវត្ថិភាពពេលមានកើតហេតុភ័យផ្សេងៗ ដូចជា គ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ ការចលាចល ការច្បាំងគ្នា ឬសង្គ្រាម។ បើសិនស្ថានភាពករណីមិនអាចឱ្យមានការធ្វើការតទៅទៀតទេអ្នកជួលត្រូវបញ្ជូនកូនឈ្នួលទៅស្រុកកំនើតវិញដោយអ្នកជួលជាអ្នកចាយថ្លៃផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធ/ លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដែលមិនបានបញ្ជាក់ក្នុងកិច្ចសន្យាឱ្យដំនើរការតាមច្បាប់។

ករណីធ្វើការលើទូកនេសាទសមុទ្រត្រូវប្រើតាមកិច្ចសន្យាការងារនេសាទសមុទ្រមានជាលំអិតដូចតទៅនេះ៖

១. កិច្ចសន្យាការងារតំនែងការងារ/ថ្ងៃចាប់ផ្តើមធ្វើការ/ករណីកិច្ចសន្យាមានកំនត់រយៈពេលគួរបញ្ជាក់ថ្ងៃចុងក្រោយដែលជាថ្ងៃអស់កិច្ចសន្យា

២. អ្នកជួលឱ្យថ្លៃឈ្នួលដល់កូនឈ្នួល៖

២.១ ថ្លៃឈ្នួលត្រូវចាយជា ១ថ្ងៃ/១ខែ មិនតិចជាថ្លៃឈ្នួលអប្បបរមាដោយមានការកំនត់ជាលំអិត លក្ខខណ្ឌ និងរបៀបនៃការចាយ។

២.២ បែងចែកតាមតម្លៃរបស់សត្វទឹកដែលចាប់បានហើយសម្រេចតាម ការយល់ព្រមគ្នា (បញ្ជាក់ចំនួនប្រាក់ឬភាគរយដែលបានបែងចែកគ្នាដោយមានជាលំអិត នូវ លក្ខខណ្ឌ និងរបៀបនៃការចាយ)។

២.៣ ប្រាក់ផ្សេងៗ (បើមាន) ឱ្យជំនើរការតាមការយល់ព្រមគ្នា(ដោយ មានជាលំអិតនូវ លក្ខខណ្ឌ និងរបៀបនៃការចាយ)។

៣. អុនកជួលត្រូវរៀបចំពេលវេលាសម្រាកឱ្យកូនឈ្នួលដោយសម្រាកមិនតិចជាង ១០ម៉ោងក្នុងរយៈពេលធ្វើការ ២៤ម៉ោង និងមិនតិចជាង ៧៧ម៉ោងក្នុងរយៈពេលធ្វើការ ៧ថ្ងៃ។

៤. អ្នកជួលជាអ្នកផ្តល់ផលប្រយោជន៍ឱ្យដល់កូនឈ្នួល៖

៤.១ រៀបចំឱ្យមានអាហារនិងទឹកពិសារដែលស្អាតនិងត្រឹមត្រូវតាមសុខ អនាម័យ បង្គន់ ការសង្គ្រោះតាមបែបវេជ្ជសាស្ត្រនិងថ្នាំពេទ្យឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសា កសមជាមួយការងារនិងការរស់នៅជីវិតនៅលើទឹក។

៤.២ ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ បើមានសូមបញ្ជាក់។

៥. អ្នកជួលមាននាទីរៀបចំទុកដាក់នូវឧបករណ៍ដើម្បីសុវត្ថិភាពក្នុងការធ្វើការ រលើទឹកដែលមានបត្រដ្ឋានតាមច្បាប់កំនត់ រួមទាំងផ្តល់ចំនេះដឹងដល់កូនឈ្នួលទាក់ទ ងនិងសភាពការធ្វើការ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ដូចដែលបានបញ្ជាក់មុនចូលធ្វើការ។

៦. កូនឈ្នួលត្រូវប្រតិបត្តិមុខងាររបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងសុចរិត មិនមាន ការបដិសេធបញ្ជារបស់អ្នកជួលដែលស្របតាមច្បាប់ ឬរត់ចោលការងារ ឬធ្វើអ្វីដែលនាំ ឱ្យអ្នកជួលមានការខូចខាត។

៧. កូនឈ្នួលមានសិទ្ធិ គិត កូន ការធ្វើទំនាក់ទំនងមនុស្សរវាងការ/ មជ្ឈមណ្ឌល ខុសទំនាក់ទំនងពលករនសោទ/គុរសារ។

៨. លក្ខខណ្ឌផ្សេងដែលមិនបានបញ្ជាក់ក្នុងកិច្ចសន្យានេះ ឱ្យអ្នកជួនិងកូន ឈ្នួលប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ក្រសួងគ្រប់គ្រងពលករលើការងារនសោទសមុទ្រឆ្នាំ ២០១៤ លើកលែងតែករណីដែលអ្នកជួលប្រតិបត្តិដល់កូនឈ្នួលខ្ពស់ជាងបត្រដ្ឋានដែលមានកំ នត់នៅក្នុងច្បាប់ក្រសួង។

សិទ្ធិប្រយោជន៍

ធានារ៉ាប់រងសង្គម

ពលករបរទេសដែលជាអ្នកត្រូវបានធានានិងបានទទួលសិទ្ធិក្នុងការរក្សា ពុយហាលតាមសិទ្ធិធិបតេយ្យធានារ៉ាប់រងសិទ្ធិក្នុងការរក្សាកុសលពុយហាលឬបណ្តាញបស្សីកន្តលង ព្យាបាល។ ដោយមិនចាប់ចំនាយប្រាក់ ដោយគ្រាន់តែចុះឈ្មោះនិងបង់ប្រាក់ចូលទៅ ក្នុងប្រព័ន្ធជាធានារ៉ាប់រងតាមព្រះរាជបញ្ជាត្តិធានារ៉ាប់រងឆ្នាំ ១៩៩០ និងបានទទួលការ គ្រប់គ្រងតាមព្រះរាជបញ្ជាត្តិធានារ៉ាប់រងឆ្នាំ ១៩៩០ និងព្រះរាជបញ្ជាត្តិប្រាក់សំនងឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលមានដូចតទៅនេះ៖

១. ប្រាក់បំរុងធានារ៉ាប់រងសង្គម ពលករបរទេសត្រូវចុះឈ្មោះជាមួយការិយាល័យធានារ៉ាប់រងសង្គមនិងបង់ប្រាក់ចូលប្រព័ន្ធក្នុងអត្រា ៥ ភាគរយរបស់ប្រាក់ឈ្នួល។ អ្នកជួលបង់ប្រាក់ចូលប្រព័ន្ធ ៥ ភាគរយរដ្ឋ២.៧៥ ភាគរយបានទទួលសិទ្ធិប្រយោជន៍ ៧ ករណីរួមមាន ករណីឈឺឬជួបគ្រោះថ្នាក់ អសមត្ថភាពរាងកាយ ស្លាប់ដែលមិនបានកើតចេញការធ្វើការរួមទាំងករណីសម្រាលបុត្រ ជួយសង្គ្រោះកុមារ ជរាភាពនិងអត់ការងារធ្វើ។

២. ប្រាក់បំរុងសម្រាប់សំនង អ្នកដែលជួលពលករបរទេសជាអ្នកបង់ប្រាក់ចូលប្រព័ន្ធតែម្នាក់គត់ក្នុងអត្រា ០.២ ដល់ ១ ភាគរយរបស់ថ្លៃឈ្នួលតាមប្រភេទការងារនិងហានិភ័យ។ និងបានទទួលសិទ្ធិប្រយោជន៍ក្នុងករណីជួបគ្រោះថ្នាក់ ឬឈឺស្អាត អសមត្ថភាពរាងកាយ បាត់ខ្លួនឬស្លាប់ដែលមិនបណ្តាលមកពីការងារ។

ចំពោះពលករបរទេសដែលនាំចូលមកតាម MOU ដែលមានប្រភេទការងារដូចជា ការងារក្នុងផ្ទះ កសិកម្ម បសុសត្វ នេសាទ ការលក់ដូរដែលមិនមែនជុះកិច្ច មិនចាំបាច់ចូលក្នុងប្រព័ន្ធជាធានារ៉ាប់រងសង្គម តែអាចចូលក្នុងប្រព័ន្ធជាធានារ៉ាប់រងសុខភាពរបស់ក្រសួងសាធារណសុខ ដោយការទិញធានារ៉ាប់រងសុខភាព ដែលមានតម្លៃ ១ ៦០០ បាតក្នុងមួយឆ្នាំ។

សិទ្ធិធានារ៉ាប់រងសុខភាព

សិទ្ធិកាក្នុងការរក្សាព្យាបាលតាមរបបធានារ៉ាប់រងសុខភាពរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។ ពលករបរទេសត្រូវទទួលបានការត្រួតសុខភាពនិងធ្វើធានារ៉ាប់រងសុខភាពជាមួយកន្លែងព្យាបាលដែលក្រសួងសុខាភិបាលបានកំណត់ ដោយត្រូវបង់ថ្លៃពិនិត្យសុខភាពចំនួន ៥០០ បាត និងថ្លៃធានារ៉ាប់រងសុខភាពចំនួន ១៦០០ បាត ក្នុង ១ ឆ្នាំដើម្បីអាចចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធជាធានារ៉ាប់រងសុខភាពស្មើមុខមាត់និងជនជាតិថៃ។ ការសុំទទួលសេវាកម្មតាមប្រព័ន្ធជាធានារ៉ាប់រងសុខភាព អ្នកត្រូវធានារ៉ាប់រងអាចជ្រើសរើសកន្លែងព្យាបាលដែលត្រូវការសម្រាប់ព្យាបាល។ ពលករបរទេសនឹងអាចប្រើសិទ្ធិចូលទទួលការរក្សាព្យាបាលបាននៅកន្លែងដែលខ្លួនបានកំណត់ពីដំបូង។

វិន័យ សន្តិសុខ និងអនាម័យ

ចំណុចគួរប្រតិបត្តិដើម្បីជាសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើការ

១. ហាមដក់បារីនៅក្នុងរោងចក្រ អាចដក់បាននៅកន្លែងដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យដក់
២. ហាមស្តុះទឹកមាត់នៅលើផ្ទៃរាប ឬនៅកន្លែងធ្វើការ
៣. ចោលសំរាមនៅក្នុងធុងដែលត្រូវបានកំណត់ឱ្យចោល
៤. តែងខ្លួនឱ្យស្អាតបាទនិងសាកសមទៅតាមការប្រតិបត្តិការងារ
៥. រ្រូតពិនិត្យឧបករណ៍ គ្រឿងយន្ត និងឧបករណ៍ប្រើការដែលត្រៀមនឹងអាចប្រើបានភ្លាម
៦. មិនប្រើឧបករណ៍ គ្រឿងយន្ត និងឧបករណ៍ផ្សេងៗ ដោយមិនបានដឹងពីវិធីប្រើប្រាស់
៧. ពាក់ឧបករណ៍ការពារគ្រោះថ្នាក់គ្រប់ពេលដែលធ្វើការ បើមិនអញ្ជឹងទេអាចបណ្តាលឱ្យគ្រោះថ្នាក់បាន
៨. មិនត្រូវលេង ឬនិយាយគ្នាលេងនៅពេលធ្វើការ
៩. បើឧបករណ៍ គ្រឿងយន្ត និងឧបករណ៍ប្រើការបានខូចឬគាំងត្រូវជូនដំណឹងអ្នកគ្រប់គ្រងជាបន្ទាន់
១០. បើកើតហេតុនៅពេលធ្វើការត្រូវជូនដំណឹងអ្នកគ្រប់គ្រងជាបន្ទាន់
១១. ពេលអស់ម៉ោងធ្វើការត្រូវសំអាតឧបករណ៍ គ្រឿងយន្ត និងឧបករណ៍ប្រើការរហូតដល់ផ្ទៃរាបកន្លែងធ្វើការ
១២. ហាមនាំឧបករណ៍ធ្វើការឬឧបករណ៍ផ្សេងៗចេញក្រៅកន្លែងធ្វើការដោយមិនបានអនុញ្ញាត
១៣. ត្រូវសិក្សានិងអនុវត្តតាមច្បាប់សុវត្ថិភាពរបស់កន្លែងធ្វើការយ៉ាងតឹងរឹង

ការការពារឧប្បត្តិហេតុ

១. ការធ្វើការនៅទីខ្ពស់ត្រូវពាក់ខ្សែក្រវាត់សុវត្ថិភាពនិងខ្សែសង្គ្រោះជីវិតនៅពេលធ្វើការ
២. ភ្លើងឆក់ អាចការពារគ្រោះថ្នាក់បានដោយ
  - មិនត្រូវប្រើឧបករណ៍ដែលមានបញ្ហា

- មិនត្រូវប្រើខ្សែភ្លើងទទេអត់ស្រោបអីសូឡង់
- មិនត្រូវប្រើខ្សែភ្លើងដែលឆាប់ក្តៅ បែកព្រុយ ប្រឡាក់ប្រេង ឬមានសភាពយ៉ាប់យឺន
- ស្វែងយល់ភាពគ្រោះថ្នាក់របស់ប្រព័ន្ធអគ្គិសនី
- មិនត្រូវប្រើគ្រឿងអគ្គិសនីពេលខ្លួនកំពុងសើម

៣. ការបង្កាស់ទិរបស់យ៉ាងត្រឹមត្រូវនិងមិនឈឺខ្លួនត្រូវប្រតិបត្តិឱ្យត្រូវវិធីដូចជា បើលើកមិនរួចគួរប្រើទេសុព្យ បើលើកម្នាក់ឯងមិនរួចគួរឱ្យមិត្តមកជួយលើក ធ្វើតាម នេះក៏អាចការពារអាការឈឺឆ្អឹងខ្នងបណ្តាលមកពីការលើករបស់ធ្ងន់បាន

- ៤. ស្វែងយល់ពីវិធីការអនុវត្តខ្លួនពេលមានអគ្គិភ័យនិងវិធីប្រើបំពង់ពន្លតភ្លើង
- ៥. ស្វែងយល់អំពីសញ្ញាសុវត្ថិភាព

សូមជៀសវាងនិងប្រុងប្រយ័ត្ន

- ១. ការធ្វើការជាមួយគ្រឿងយន្តដែលគ្មានសុវត្ថិភាពឬដែលមិនសាកសមជាមួយការងារ
- ២. ការចូលទៅកន្លែងដែលគ្រោះថ្នាក់ ដូចជា កន្លែងដែលគ្រឿងយន្តកំពុងធ្វើការ ឈរក្រោមកន្លែងផ្លូវរបស់ធ្ងន់ ការដើរទៅកន្លែងគ្មានសុវត្ថិភាព
- ៣. ការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងយន្ត ការសំអាត ការជួសជុល ឬការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងយន្តពេលដែលគ្រឿងយន្តកំពុងដំនើរការ ឬកំពុងលើកលើង ឬកំពុងក្តៅ
- ៤. ដំនើរការគ្រឿងយន្តភ្លាមៗដោយមិនមានសញ្ញាដាស់តឿនដល់អ្នកដទៃនៅបរិវេណជិតខាង ឬមិនបានត្រួតពិនិត្យមុនដំនើរការគ្រឿងយន្ត
- ៥. ការមិនប្តីខបករណ៍ការពារគុះប៉ុន្មានកំបុតុគល ឬប្តីមិនសមសុរ ឬមិនត្រឹមត្រូវ ឬការស្លៀកពាក់ដែលមិនមានសុវត្ថិភាព

ត្រូវមានទំនុកចិត្តថា “ព្រះថ្នាក់នឹងមិនកើតឡើងបើសិនគ្រប់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន”

មូលដ្ឋានរបស់សុខអនាម័យ

មានដូចជាការថែរក្សាសុខភាពរបស់ខ្លួន ដើម្បីសុខភាពផ្លូវកាយរឹងមាំនិងផ្លូវចិត្តល្អ ដែលបានណែនាំដោយនាយកដ្ឋានប្រាក់បំរុងដើម្បីបំប៉ងសុខភាពមានដូចតទៅនេះ៖

- ១. បរិភោគអាហារមានប្រយោជន៍ឱ្យគ្រប់ ៥មុខ
- ២. ហាត់ បូ រាណមុ ដង ៣០នាទី យ៉ាងហោចណាស់ ឱ្យ យមាន ៣ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍យ៉ាងទៀងទាត់
- ៣. យល់ដឹងអំពីការគ្រប់គ្រងសតិអារម្មណ៍ដែលសាកសម
- ៤. បង្កបរិយាកាសល្អទាំងក្នុងផ្ទះនិងសហគមន៍
- ៥. ជៀសវាងកត្តាហានិភ័យដែលបង្កឱ្យកើតរោគ
- ៦. បញ្ឈប់រាល់អហាយមុខ ការជក់បារី ផឹកសុរា ថ្នាំញៀន ល្បែងស៊ីសង និងការរួមភេទអត់វីសមុខ

ច្បាប់និងបម្រាម

ប្រជាជនបញ្ញតិកគ្រប់គ្រងពលករ ឆ្នាំ ១៩៩៨

ប្រតិបត្តិការដោយស្មើភាពគ្នា

អ្នកក្នុងការជួល លើកលែងតែលក្ខណៈ ឬសភាពការងារមិនអាចអនុវត្តតាមនេះបាន។

ពេលវេលាធ្វើការតាមធម្មតា

ការងារគ្រប់ប្រភេទមិនលើសពី ៨ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ

ការងារ ដដែលអាចគុះ ចុះនាក់ដល់សុខភាព និង សុវត្ថិភាពមិនលើសពី ៧ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ

ការធ្វើការថែមម៉ោង

ត្រូវតែបានទទួលការយល់ព្រមពីកូនឈ្នួល តែបើសិនជាការងារដែលត្រូវធ្វើបន្តបន្ទាប់គ្នា ប្រសិនបើយល់បន្តិចខ្លះ ឬជាការងារបន្ទាន់ អ្នកជួលអាចឱ្យកូនឈ្នួលធ្វើការថែមម៉ោងបានតាមភាពចាំបាច់។

ការធ្វើការថ្ងៃឈប់សម្រាក

ត្រូវតែបានទទួលការយល់ព្រមពីកូនឈ្នួល លើកលែងតែការងារដែលត្រូវធ្វើបន្តបន្ទាប់គ្នាប្រសិនបើយល់បន្តិចខ្លះ ឬជាការងារបន្ទាន់ ឬកិច្ចការសណ្ឋាគារ កន្លែងកំសាន្ត ដំណឹកជញ្ជូន អាហារដ្ឋាន កន្លែងលក់ភេសជ្ជៈ ភ្លឺប សមាគមន៍ ឬមន្ទីរព្យាបាល អ្នកជួលអាចឱ្យកូនឈ្នួលធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាកបានតាមភាពចាំបាច់។

ម៉ោងសម្រាក

មិនតិចជាង ១ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃបន្ទាប់ពីកូនឈ្នួលធ្វើការរួចរាល់ហើយមិនលើស ៥ម៉ោងបន្តបន្ទាប់គ្នា ហើយសម្រាប់កូនឈ្នួលដែលជាក្មេង បន្ទាប់ពីធ្វើការរួចរាល់ហើយមិនលើស ៤ម៉ោងបន្តបន្ទាប់គ្នា។

ថ្ងៃឈប់សម្រាក

ថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍មិនតិចជាង ១ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍

ថ្ងៃឈប់សម្រាកតាមប្រពៃណីមិនតិចជាង ១៣ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំដោយរួមថ្ងៃពលករជាតិ

កូនឈ្នួលដែលធ្វើការបន្តបន្ទាប់គ្នាគ្រប់ ១ឆ្នាំ មានសិទ្ធិឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំមិនតិចជាង ៦ថ្ងៃធ្វើការក្នុងមួយឆ្នាំ

ថ្ងៃសុំច្បាប់ឈប់សម្រាក

សុំច្បាប់ឈប់សម្រាកដោយឈឺ បានតាមចំនួនវេលាពិតដែលឈឺ បានទទួលថ្លៃឈ្នួលតាមអំឡុងពេលដែលសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកតែមិនលើស ៣០ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ។

សុំច្បាប់ឈប់ព្រោះមានភារៈកិច្ច បានតាមការកំណត់តាមវិធានការច្បាប់។

ថ្ងៃឈប់ដើម្បីសម្រាលបុត្រ កូនឈ្នួលភេទស្រីមានសិទ្ធិឈប់ដើម្បីសម្រាលបុត្រម្តងមិនលើស ៩០ថ្ងៃ រាប់រួមទាំងថ្ងៃឈប់ដែលក្នុងអំឡុងពេលថ្ងៃសុំឈប់ដោយនឹងបានទទួលថ្លៃឈ្នួលមិនលើសពី ៤៥ថ្ងៃ។

ថ្លៃឈ្នួល

បាយឱ្យមិនតិចជាង ១ខែម្តង ហើយមិនតិចជាងអត្រាប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា

ប្រាក់ថែមម៉ោងក្នុងថ្ងៃធ្វើការ

បាយឱ្យមិនតិចជាង ១,៥ ដងរបស់ថ្លៃឈ្នួលធម្មតាក្នុងមួយម៉ោង

ប្រាក់សំណង

អ្នកជួលត្រូវបង់ប្រាក់សំណងដល់កូនឈ្នួលពេលដល់ដំណាច់ជួលកូនឈ្នួលដោយគ្មានកំហុសក្នុងអត្រាតាមដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់។

អ្នកជួលមានសិទ្ធិឈប់ជួលដោយមិនបាយប្រាក់សំណង ក្នុងករណីដូចតទៅនេះ៖

- ១. ប្រព្រឹត្តិអំពើពុករលួយចំពោះតួនាទីមានកំហុសព្រហ្មទណ្ឌដោយចេតនាដល់អ្នកជួល។
- ២. មានចេតនាធ្វើឱ្យអ្នកជួលបានទទួលការខូចខាត។

៣. ធ្វេសប្រហែសជាខ្លាំងដែលជាហេតុធ្វើឱ្យអ្នកជួលបានទទួលការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

៤. ធ្វើផ្ទុយពីច្បាប់ការងារ ឬរបៀប ឬបញ្ជារបស់អ្នកជួលដែលស្របតាមច្បាប់ដោយអ្នកជួលបានដាស់តឿនជាលិខិតហើយ លែលិខិតតឿននេះមានសុពលភាពមិនលើសពីមួយឆ្នាំ រាប់ពីថ្ងៃដែលកូនឈ្នួលបានធ្វើខុស លើកលែងតែករណីធ្ងន់ធ្ងរដែលអ្នកជួលមិនបាច់ដាស់តឿន។

៥. រត់ចោលនាទីការងារចំនួន ៣ថ្ងៃជាប់គ្នាទោះជាថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅចន្លោះក៏ដោយ ដោយមិនមានហេតុផលសមគួរ។

៦. បានទទួលទោសជាប់គុកតាមសាលដីការដែលតម្រូវឱ្យជាប់គុក លើកលែងតែជាទោសសម្រាប់កំហុសដែលកើតដោយការធ្វេសប្រហែសឬបទល្មើសមជ្ឈិម

ច្បាប់ក្រសួងគ្រប់គ្រងពលករសម្រាប់ការងារនេសាទសមុទ្រ ឆ្នាំ ២០១៤

ក្នុងកិច្ចការនេសាទសមុទ្រដែលមានកូនឈ្នួលចាប់ពី ១នាក់លើឯទៅអ្នកជួលត្រូវប្រតិបត្តដូចតទៅនេះ៖

១. ហាមកាត់ថ្លៃឈ្នួលកូនឈ្នួលលើកលែងតែជាការកាត់ប្រាក់តាមមាត្រា ៧៦ របស់ព្រះរាជបញ្ជាតិគ្រប់គ្រងពលករឆ្នាំ ១៩៩៥ ។

២. ហាមហៅសុំប្តូរទទួលរបស់ធានាពីកូនឈ្នួល លើកលែងតែការងារដែលបានកំណត់តាមការប្រកាសរបស់ក្រសួងការងារ រឿងវិធានច្បាប់ឬវិធីការហៅសុំប្តូរទទួលរបស់ធានាសម្រាប់ការធ្វើការ ឬរបស់ធានាចំពោះការខូចខាតក្នុងការធ្វើការពីកូនឈ្នួល ឆ្នាំ ២០០៨ ។

៣. ហាមទទួលក្មេងអាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំមកធ្វើការ

៤. ឱ្យអ្នកជួលចាយប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាងអត្រាប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា

៥. ត្រូវរៀបចំឱ្យកូនឈ្នួលមានម៉ោងសម្រាកមិនតិចជាង ១០ម៉ោង ក្នុងរយៈពេលការធ្វើការ ២៤ម៉ោង និងមិនតិចជាង ៧៧ម៉ោង ក្នុងរយៈពេលការធ្វើការ ៧ថ្ងៃ។

៦. ត្រូវរៀបចំកិច្ចសន្យាជួលជាសៀវភៅដែលមានសេចក្តីត្រឹមត្រូវជាមួយគ្នាចំនួន ២ច្បាប់ ដោយប្រគល់ឱ្យកូនឈ្នួលនិងអ្នកជួលទុកម្នាក់មួយច្បាប់។

៧. ត្រូវនាំខ្លួនកូនឈ្នួលទៅបង្ហាញខ្លួនឱ្យប៉ូលីសត្រួតពិនិត្យពលករបានដឹងយ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំម្តងរាប់ពីថ្ងៃធ្វើកិច្ចសន្យា។

៨. ករណីដែលមានកូនឈ្នួលចាប់ពី ១០នាក់ឡើងទៅអ្នកជួលត្រូវចុះឈ្មោះពលករ។ ឯកសារការបាយប្រាក់ឈ្នួល ថ្លៃធ្វើការនៅថ្ងៃឈប់សម្រាកជាភាសាថៃឱ្យទៅបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពលករធ្វើការពិនិត្យ។

៩. ត្រូវបាយថ្លៃឈ្នួលនិងថ្លៃធ្វើការនៅថ្ងៃឈប់សម្រាកក្នុង ១ខែមិនតិចជាងមួយដងប្រាក់ចំណែកឱ្យបាយតាមការយល់ព្រមគ្នាមិនលើសពី ៣ខែម្តង បើសិនខុសណាត់ការបាយឱ្យបាយការប្រាក់ចំនួន ១៥ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ ក្នុងករណីមានចេតនាចំពោះការខុសណាត់ ឱ្យបាយបន្ថែម ១៥ភាគរយគ្រប់ ៧ថ្ងៃ។

១០. ត្រូវរៀបចំឱ្យកូនឈ្នួលមានថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំក្នុង ១ឆ្នាំមិនតិចជាង ៣០ថ្ងៃ ដោយបានទទួលថ្លៃឈ្នួលមិនតិចជាងអត្រាប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា បើសិនឱ្យកូនឈ្នួលធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាកឱ្យបាយប្រាក់បន្ថែមទៀតមិនតិចជាង ១ដង។

១១. ឱ្យកូនឈ្នួលមានសិទ្ធិឈប់សម្រាកតាមច្បាប់ដោយសារឈឺនឹងបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលក្នុង ១ឆ្នាំមិនលើសពី ៣០ថ្ងៃ។

១២. ត្រូវបាយប្រាក់ឱ្យកូនឈ្នួលមិនតិចជាង ៥០ភាគរយសម្រាប់ថ្លៃឈ្នួលអប្បបរមាករណីដែលកូនឈ្នួលទៅជាប់គាំងនៅបរទេសព្រោះធ្វើការឱ្យអ្នកជួល។

១៣. ត្រូវដំនើរការប្តូរចេញថ្លៃចំនាយត្រលប់ទៅស្រុកកំនើតវិញក្នុងករណីក្រឡាប់ទូកូនឈ្នួលជួបគ្រោះថ្នាក់ឈឺចាប់ឬស្លាប់ បើសិនផ្នែករដ្ឋជាអ្នកបញ្ជូនឱ្យកូនឈ្នួលត្រលប់ដោយមានសិទ្ធិសុំការប្រាក់ដែលបានបាយយកមកវិញបានពីអ្នកជួល។

១៤. ផ្តល់ចំនេះដឹងដល់កូនឈ្នួលទាក់ទងសភាពការនៃការងារ ការប្រើឧបករណ៍សុខអនាម័យ ស្ថានភាពរស់នៅ ឧបករណ៍រក្សាសិរិទ្ធិភាពលើទូកមុនធ្វើការ។

៣. ក្រុមប្រឹក្សាប្រទេសថៃ

- ហាមធ្វើខុសច្បាប់ ដូចជាច្បាប់មូលដ្ឋានទាក់ទងបទឧក្រិដ្ឋនិងថ្នាំញៀន ហាមលេងល្បែងស៊ីសងគ្រប់ប្រភេទ ហាមកាន់កាប់អាវុធកាំភ្លើង ហាមបើកបរដោយគ្មានប័ណ្ណបើកបរឬបើកបរបប្បលស្រវឹងជាដើម

- ហាមផឹកស្រាប្តូរស្រវឹងដែលសារហេតុសំខាន់នៃការឈ្លោះគ្នានិងឧក្រិដ្ឋកម្ម

- ត្រូវគោរពនិងប្រតិបត្តតាមទំនៀមទំលាប់និងស្វែងយល់ពីឥរិយាបថ

- ត្រូវទុកជាប់ខ្លួនជាមួយនូវកិច្ចសន្យាការងារនិងបង្ហាញនៅពេលមានអ្នកត្រួតពិនិត្យ

- មានតិរិយាបទនៃការប្រើសេវាសាធារណៈ ដូចជាមិនដណ្តើមគ្នាចុះឬឡើងរថយន្ត
មិនជក់បារីនៅកន្លែងហាម

- គោរពនិងស្តាប់បង្គាប់អ្នកជួលរហូតដល់ប្រធានផ្នែក

- ចេះរក្សាសុខភាពរាងកាយឱ្យរឹងមាំ ព្រមទាំងសុខភាពផ្លូវចិត្តឱ្យបានល្អផង
ដែរ

- ស្គាល់ជំនាញនិងនាទីដើម្បីធ្វើការជាមួយអ្នកជួលតាមកិច្ចសន្យា

- មានទង្វើល្អ និងសុភាពជាមួយគ្រប់គ្នា

- មានទំនាក់ទំនងល្អក្នុងការងារ ទាំងអនុវត្តបញ្ជាជាការងារនិងមិត្តភក្តិការងារ
ងារ ដើម្បីបរិយាកាសល្អក្នុងការងារ

- ត្រូវជូនដំណឹងអង្គភាពដែលពាក់ព័ន្ធពេលជួបបញ្ហាឬមិនបានទទួលភាពយុ
ត្តិធម៌ពីនាក់ជួល

- មិនត្រូវបន្លំឯកសាររដ្ឋគ្រប់ប្រភេទ

- បើសិនចង់លាចេញពីការងារត្រូវជូនដំណឹងឱ្យអ្នកជួលបានដឹងជាមុន

- មិនបំពានសិទ្ធិអ្នកដទៃមិនជាជាមិត្តភក្តិការងារជាតិសាសន៍ដូចគ្នា ឬជនបរទេស
ឬជាមួយអ្នកជួល

- ទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខនាទីរបស់ខ្លួន អនុវត្តការងារដោយភាពខស្សាហ៍
និងស្មោះត្រង់

- គោរពច្បាប់ចរាចរណ៍ និងស្លាកសញ្ញាផ្សេងៗ

- ចេះជួយនិងរួសរាយជាមួយអ្នកជួល មិត្តភក្តិការងារ និងអ្នកនៅក្នុងតំបន់

- កុំឆាប់ជឿអ្នកដែលអាងខ្លួនថានឹងអាចជួយឱ្យអ្នកស្ថិតនៅឬធ្វើការនៅប្រទេស
ស្រីប្រជុំនៃការរៀនឯកសារ ដូចជា លិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋការ ព្រោះអ្នកអាចនឹងត្រូវបាន
ចោកប្រាស់ឱ្យអ្នកខូចប្រយោជន៍ដែលត្រឹមត្រូវហើយចំនាយប្រាក់ទេទេ។ មានតែការទា
ក់ទងអង្គភាពរដ្ឋតែបុណ្ណោះ។

ព្រះរាជបញ្ជាតិការធ្វើការរបស់ពលករបរទេសឆ្នាំ ២០០៨

១. ជនបរទេសធ្វើការដោយមិនមានទទួលចុះបញ្ជីអនុញ្ញាតអាចជាប់គុក មិនលើសពី ៥ ត្រីមាស ឬ ពិន័យតាំងតែ ២ ០០០ ហាតដល់ ១០០ ០០០ ហាត ឬទាំងជាប់គុកទាំងពិន័យ

២. ហាមមិនឱ្យបុគ្គលណាទទួលជនបរទេសចូលធ្វើការលើកលែងតែជានបរទេសដែលមានច្បាប់អនុញ្ញាតធ្វើការជាប់ខ្លួនតាមប្រភេទលក្ខណៈការងារដែលបញ្ជាក់នៅក្នុងច្បាប់អនុញ្ញាត នៅនិងតំបន់ឬកន្លែងដែលបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់អនុញ្ញាត។ បុគ្គលណាធ្វើផ្ទុយនឹងត្រូវពិន័យទោសជាប្រាក់មិនលើសពី មួយម៉ឺនបាត ហើយបើសិនជនបរទេសហ្នឹងគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើការ អ្នកប្រព្រឹត្ត ត្រូវពិន័យចាប់ពី ១០ ០០០ បាតដល់ ១០០ ០០០ បាតសម្រាប់ការជួលជនបរទេសម្នាក់មកធ្វើការ

៣. ជនបរទេសត្រូវមានច្បាប់អនុញ្ញាតធ្វើការនៅនិងខ្លួន ឬនៅនិងកន្លែងធ្វើការក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការ បើមិនបានអនុវត្តតាមនឹងត្រូវពិន័យមិនលើសពី ១០ ០០០ បាត

៤. មិនត្រូវផ្លាស់ប្តូរអ្នកជួលដោយមិនបានការទទួលអនុញ្ញាត។ ជនបរទេសត្រូវធ្វើការជាមួយអ្នកជួលដែលបញ្ជាក់ក្នុងកិច្ចសន្យានិងច្បាប់អនុញ្ញាតការងារតែបុណ្យនោះ ដោយមិនអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរអនកជួលបានទេ តែមាន ៤ ករណីដែលអាចដូរបានគឺ អ្នកជួលស្លាប់ អ្នកជួលក្ស័យធន អ្នកជួលធ្វើបាវាងកាយកូនឈ្នួល និងអ្នកជួលមិនប្រតិបត្តតាមកិច្ចសន្យាការងារ ឬច្បាប់គ្រប់គ្រងពលករ

ការសុំជំនួយនៅក្នុងប្រទេសថៃ

១. ស្ថានឯកអគ្គរាជទូតព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសថៃ
លេខទី ៥១៨/៤ វិថីប្រាសាទអូធីត សង្កាត់ ភ្នំពេញថ្មី ខណ្ឌ ភ្នំពេញថ្មី រាជធានីភ្នំពេញ បាងកក
១០៣១០
ទូរស័ព្ទលេខ 029 57 58 51, 029 57 58 52 ទូរសារលេខ 029 57 58 50
២. ការិយាល័យប៉ូលីសជាតិជូនដំណឹងហេតុការណ៍ក្រក់បន្ទាន់ Hot line: 191
៣. នាយកដ្ឋានជាតិពេទ្យសង្គ្រោះបន្ទាន់ Hot line: 1669
(សង្គ្រោះបន្ទាន់សេវាកម្មអត់គិតប្រាក់ ២៤ម៉ោង)
៤. នាយកដ្ឋានស្វែងរកការងារ www.doe.go.th ឬ Hot line: 1694 ឬ
នាយកដ្ឋានស្វែងរកការងារ ប្រចាំខេត្តគ្រប់ខេត្ត
៥. បើមិនបានទទួលភាពយុត្តិធម៌ពីការជួលធ្វើការកូនឈ្នួលអាចជូនដំណឹងមក
កាន់នាយកដ្ឋានដើម្បីផល ប្រយោជន៍និងគ្រប់គ្រងពលករ www.labour.go.th
ឬ Hot line 1546 នាយកដ្ឋានដើម្បីផលប្រយោជន៍និងគ្រប់គ្រងពលករ
ប្រាំខេត្តគ្រប់ខេត្ត
៦. បើត្រូវបំពានសិទ្ធិមនុស្ស ទាក់ទងការិយាល័យគណៈកម្មការជាតិសិទ្ធិមនុស្ស ទូរស័ព្ទ
021 41 38 00, 021 41 39 00ឬ Hot line 1377 ឬ www.nhrc.co.th
៧. សង្ស័យឬបានឃើញអំពើរដ្ឋធម្មនុស្ស ជូនដំណឹងមកកាន់ ការិយាល័យអភិវឌ្ឍ
សង្គមនិងសិរិភាពមនុស្សដែលនៅនិងខេត្តកើតហេតុ ឬតំបន់ប្រឆាំង
Hot line 1300
៨. មានបញ្ហាទាក់ទងនិងពលកររទេស www.doe.go.th/helpme

ក្រពទិន្នន័យយោង

- ១. នាយកដ្ឋានដើម្បីផលប្រយោជន៍និងគ្រប់គ្រងពលករ ក្រសួងការងារ
- ២. ការិយាល័យធានារ៉ាប់រងសង្គម ក្រសួងការងារ
- ៣. ការិយាល័យស្វែងរកការងារខេត្តសុខុមរាសី ក្រសួងការងារ

